

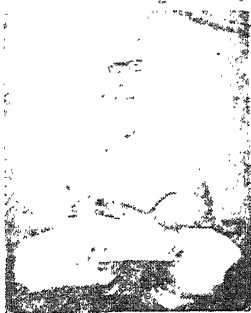
ACCU = 31272

రదత గ్రంథమాల-చతుర్థ పుష్పము

శ్రీ హర్షదీ రాజరాజేంద్రాధ్యక్షానః

శ్రాత శైవ సంధ్యవందనము

(ముక్త, యజ్ఞరేఖాల్పము)

సంకలనము :

శివశ్రీ నిర్మల శంకరశాస్త్రిగారు

అయ్యచి

శ్రాత శైవ (ఆరాధ్య) మహాజనుల సదుపయోగార్థము
వైక బ్రాహ్మణుల పరిగ్రహార్థము శివప్రీతి నభిలషించి వ్రాయబడినది

దుర్మతి సం॥ చైత్ర శు॥ దశమి, సోమవారము

ప్రస్థాపనము

13.4-1981

వెల రూ. 2.00

వెయ్యి ప్రతులు

Accn - 31272

మూల్యము రు. 2-00

సర్వహక్కులు
గ్రంథరత్నవి.

ముద్రణ :

నాగేంద్ర ప్రింటింగ్ ప్రెస్
మహాకాళిస్ట్రీట్
సికింద్రాబాదు-తి

శ్రీ బెల్లపూ లక్ష్మీనరసింహారావుగారు

42 సం॥ వయస్సు

ఇంటి నెం. 10/11, రామకృష్ణ భవన్,
జనరల్ బజార్, సికింద్రాబాద్-500 003.

గోత్రము : చిదురువెళ్ళ
తండ్రి పేరు : బెల్లపూ రామకృష్ణయ్య
తల్లి పేరు : వరలక్ష్మి

ధర్మ పేరు : సౌభాగ్య శ్రీమతి జనాబాలు

కుమారులు : 1. రామకృష్ణ
2. శివకుమార్

కుమార్తెలు : బదుగురు

బట్టల చర్తకము, ఇత్తడి వ్యాపారము, చిట్ ఫండు ప్రచారము.

పేరు - ఈ గ్రంథమును వ్రాయుటకు నన్ను ప్రోత్సహించిన వారిలో అగ్రగణ్యులు. చర్తకులలో ప్రముఖులు. సరళస్వభావులు, ససహృదయులుగలవారు, బెల్లం వంశాంబుది రాకా సుభాకరకుమార్, రాక శైవ (అరాధ్య) మహాశివుల యందు భక్తి శ్రద్ధలు గలవారు. సర్కుటుంబములో సమరస ప్రవర్తనములో కీర్తి ప్రతిష్ఠలను సంపాదించుచు అనేక ధర్మ సంస్థలకు విరాళముల నొసంగి ధన్యజీవులగు లక్ష్మి సరసింహారావుగారు ఈ గ్రంథమునకు అడుగుటయే తదవుగా గొప్ప విరాళమును సమర్పించిరి. వీరికి వీరి కుటుంబమునకు శ్రీ హర్షుర్ రాజరాజేశ్వరులు-నర్వతోముఖాభివృద్ధిని నిరంతరము ప్రసాదించి దీర్ఘాయురారోగ్య భాగ్యముల నిచ్చియు ఎల్లకాలము రక్షించుగాక!

శ్రీ కీ. శే. దొంతుల (రేగుంట) హనుమాండు పూజ్యులు - నర్సుబాయి, (వైశ్యదంపతులు.)

శ్రీ హనుమాండు గారు — మెటువల్లి యందు వవిత్ర ఆచరణజీవ నమును గడివిన వైశ్యశిఖామణి యని చెప్పవచ్చును. వీరు తండ్రి తాతల సదాచారమును పాటించుచు వంశ — గురువులమగు మాచెంత మంత్రోపదేశమును పొంది ఇహవరములను సాధించిన మహనీయుడు. వీరి సతీమణి — నర్సుబాయి — మహాసాధ్వి; ఈమె ఆరుగురు కుమారులను ఒక్క కుమార్తెను కని వారిని పెంచి పెద్దజేసి ఓర్పుతో నేర్పుతో కుమారుల చెంత — తన శేష జీవితకాలమును సార్థకముజేసుకొనుచున్నది.

ఆరుగురు కుమారులలో జ్యేష్ఠుడు నిండు యౌవనమున మరణించెను. మిగత ఐదుగురు నారాయణ, రామచంద్రం, బుచ్చయ్య, రామేశం, లక్ష్మణ గుప్తగారలు; వరస్పర సామరస్యముతో విభాగమును చెంది (వేరుపడి) నను సోదరన్నేహముతో బుద్ధిమంతులై న్యాయముగ వర్తకముజేయుచు భార్య పుత్రసమేతులై మంచి పేరు గలిగియున్నారు.

ఇట్టి వీరు — తమ తండ్రిగారి జ్ఞాపకార్థము ఈ గ్రంథమునను గొప్ప విరాళము నొనగిరి. పార్వతీరాజ రాజేశ్వరులు — పీఠికీ వీరి భార్యలకు పుత్రికాపుత్రులకును దీర్ఘాయు రావోగ్యభాగ్యములనుకలుగజేయుచు ఎల్లకాలము రక్షించునాక !

శ్రీ పార్వతీ రాజరాజేశ్వరాభ్యాం నమః

ఉపోద్ఘాతము

శైవ మహాజనులారా !

శ్రౌత శైవులు (ఆరాధ్యులు) వారి శిష్యులు ప్రతిదినము ఆచరింపఁబడిన వైదిక విధానములలో సంధ్యావందనము ముఖ్యమగుటచే శైవులకు వైదికత్వము నాపాదించుటకు ప్రథమ సాధనమగుటజేసియు శ్రౌతశైవ సంధ్యావందనము శైవులకు అత్యవసరమని తోచినందున మహాపాఠ్యాయలు శతాధిక గ్రంథకర్తలు శ్రౌతశైవాగ్రగణ్యులు నగు శివశ్రీ శివయోగి, ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రి ఆరాధ్యుల వారి ఆప్నిక విధినుండియు బొంబాయి నిర్ణయసాగర్ వారి ఋగ్వేదీయ బ్రహ్మకర్త్ర నముచ్చయమునుండియు సంకలనము నొనర్చి నిర్దుష్టముగ వ్రాసినది.

ఋగ్వేదులకు “ఋ” అనియు, యజుర్వేదులకు “యజు” అనియు గుర్తు లీయఁబడినవి.

ఇతరులు చెప్పెడు గాయత్రీ మంత్రార్థ శ్లోకమును మనవారు “దేవస్య సవితరు ర్మధ్యే” ఇత్యాది రీతిని చదువవలెను.

శ్లోకార్థము : సూర్య దేవునిలో నుండు పీ భర్త (మమే శ్వరుడు) మా బుద్ధులను - ఉపాసనాక్రమముగ ప్రేరేపించునో - సర్వోత్తములుగ ఆర్జిత పరమేశ్వరు నుపాసించుచున్నాము.

ఈ శ్లోకమును గాయత్రీ మంత్రార్థముగ యోగయాజ్ఞాచర్యుని మహర్షి నిరూపించెను. మరియు పరులు “శివాయ విష్ణురూపాయ” మొదలగు శ్లోకములను వర్ణించి సంధ్యావందనములో చెప్పిరి. శ్రోతలై పులైననో వర్ణిత శ్లోకములను విదనాది సూత సంహితలో యజ్ఞవల్క్య భండమునందు ఉపలభ్యాగమున సూతగీతందును వ్రాయబడిన శివ పారమ్య శ్లోకములను పఠించవలెనని ఇందు సుదాహరించవలసి వచ్చెను.

శివ నామములతో ఆచమనము జేయుట. విష్ణు నామములన్న శ్రేష్ఠమని భావించి ఇందు శంఖు శంకరాది నామములు 24 వ్రాయబడినవి. మార్జనాది స్థంభులయందు పంచబ్రహ్మ మంత్రములు మున్నగు వానిని గమనింతురుగాః ! ఇట్టి విశేషములతో వార్తకమును సరకు సేయుక వ్రాయబడిన ఈ సంధ్యావందనమును శైవులు ఆదరించి ఆచరింతురుగాక !

గ్రంథి క ర్త

ఉద్దేశ

శ్రీ మేధా చక్రికా మూర్తయే నమః
శ్రీ పార్వతీ రామరాజేశ్వరాభ్యాం నమః

శౌత శైవ సంధ్యావందనము

(ఋక్ యజుర్వేదములలో)

“శివ శివ” యనుచు తెల్లవారునప్పుడు మేలుకొని ఉష్ణలింగమును కనుల కడ్డుకొని కాలునేతులు కడిగికొని పొడి విభూతినీ నొసటదాల్చియు ప్రారాభ స్మరణ శివస్తోత్రముఁజదువవలెను. తరువాత కాలకృత్యములఁ దీర్చుకొని ముంసీబితో స్నానము నొనర్చి శుభవస్త్రముఁ గట్టుకొనియు తూర్పుముఖముగ ఉత్తరముఖముగనైనను మంచిచోట ఆననముపై కూర్చుండి భస్మరేఖలు పెట్టుకొనవలెను.

చెంబు గ్లాసు దిద్దరిటి వల్లెరమును ముంచుచుకొని ఆచమనమును చేయవలెను. ఆచమనమునకు ముందు దిగివ శ్లోకముఁ జదువుచు, పరమేశ్వరుని స్మరింపవలెను.

శ్లో॥ అవచిత్రః వచిత్రో వా - సర్వావస్థాం గరోఽపి వా

యః స్మరే దైవ మీశానం - స బాహ్యభ్యంతరః శుచిః॥

శివ ! శివ ! శివ !

అచమనము

ఓం శంభవే స్వాహా	
ఓం శంకరాయ స్వాహా	ఆసి ముహూర్తు ఉదకము పుచ్చుకొనవచ్చెను.
ఓం శాంతాయ స్వాహా	
శాశ్వతాయ నమః	అక్షయ చేరులు కడిగికొనవచ్చెను.
శివాయ నమః	

స్థానికనమః, భవానీపతయే నమః, భూతేశాయనమః, త్రిపురాంత
కాయ నమః, త్రివియనాయ నమః, శ్రీ కంటాయ నమః, కాలాంతకాయ
నమః, శర్వాయ నమః, ఉగ్రాయనమః, అభవాయ నమః, భర్గాయనమః,
భీమాయ నమః, జగతాంనాథాయ నమః, అక్షయాయ నమః, శ్రీమత్యే
నమః, రుద్రాయనమః, ఈశానాయ నమః, మహేశాయ నమః, ఈశ్వరాయ
నమః, మహాదేవాయ నమః,

శ్లో॥ ఉత్తిష్ఠంతు భూతపితౄణాః - యే తే భూవిభారకాః॥

ఏతేషా మవిరోధేన - బ్రహ్మకర్మ సమారభే॥

ప్రాణాయామము

“ప్రణవస్య పరబ్రహ్మఋషిః పరమాత్మా దేవతా, దైవీ గాయత్రీ
చందః సప్తానాం వ్యాహృతీనాం విశ్వామిత్ర జమదగ్ని భరద్వాజ గౌః

మాత్రీ వనీష్యకశ్యపా ఋషయః; అగ్నివాయావైశ్య బృహస్పతి వరుణేఽద
 విశ్వేదేవా దేవతాః; గాయత్ర్యుష్ణిగనుష్ఠ బృహతీషం క్రితైష్ఠవిజగత్యశృం
 దాంసి; గాయత్ర్యా విశ్వామిత్ర ఋషిః; సవితా దేవతాః; గాయత్రీ చందః;
 గాయత్రీకేసరః; ప్రజావతి ఋషిః; బ్రహ్మగ్నివాయావైశ్యాదేవతాః;
 యజుశ్చందః; ప్రాణాయామే వినయోగః, (ఇద్దానినీ ఋగ్వేదాలు
 మాత్రము పఠింపవలెను.)

ఓం భూః, ఓం భువః, ఓం సువః, ఓం మహాః, ఓం జనః,
 ఓం తవః, ఓం (గ్) సత్యం; ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం, భర్గో దేవస్య
 దీమహి, దియో యో నః ప్రచోదయాత్, ఓం మాపోజ్యోతి రసోఽ
 మృతం, బ్రహ్మభూర్భువస్సువరోమ్.

అనుచు అంగుళములతో గాసికాగ్రమును పట్టుకొని ఎడమ
 ముక్కుతో ఊపిరి పీల్చుకొని కొంతతడవు నిలిపి కుడిముక్కుతో ఊపిరి
 విడువవలెను. ఇది ప్రాణాయామమగును.

సంకల్పము

శ్రీ శివ! శివ! శంభో రాజ్ఞయా మహావిష్ణో ర్నాభికమలే సంభూ
 తస్య అద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయవరార్థే శ్వేతవరాహకల్పే వైవస్వత

మన్వంతరే కరియగే వ్రథవ పాదే జంబూద్వీపే భరరక్షృతే భరతఖండే
 మేరోః దక్షిణ దిగ్భాగే త్రితై అస్య (దాయద్యౌ) వ్రదేశే కృష్ణః (గంగా)
 గోదావర్యోర్మధ్యదేశే శివ గురుచరణ మాహేశ్వర సన్నిహితాస్మిన్ వక్ష
 మాన వ్యావహారిక చాంద్రమానేన సంవత్సరే అయినే ...
 ఋతా మాసే పక్షే తిథౌ వాసరే, శుభయోగే శుభకరణే
 పిపంగుణ విశిష్టే శుభే అభ్యుదయముహూర్తే శ్రీమాన్ గోర్రః
 శర్మా (ధర్మవర్త్వసమేతః) అహం, శ్రీమతః ... గోర్రస్య
 శర్మణః (ధర్మవర్త్వసమేతస్య) మమ ఉపాత్రపరితక్షయ చ్చారా శ్రీ
 పరమేశ్వరప్రీత్యర్థం ... సంధ్యా ముపాసిష్యే. (సంధ్యాం కరిష్యే)

మార్గనము

వ్రత స్తవమును గాయత్రీ మంత్రముచే సభిమంత్రించి ఆ యువ
 కమును “అపోహిష్ఠా” మొదలగు మంత్రములఁజదువుచు శిరమునఁజల్లు
 కొనవలెను. ఋ. అపోహిష్ఠేతి తృచస్య అంబరీషః సింధుద్వీప ఋషిః
 అపోదేవతా, గాయత్రీ చందః మార్జనే వినయోగః

మార్గనమంత్రము

ఓం అపోహిష్ఠా మయోభువః, తాన ఊర్జేదధాతన । మహేరణాయ
 చక్షసే, యోవః శివతమోరసః, తస్య భాజయతేహనః । ఉశతీరివమాతగః,

సాక్షాత్ అరంగమానుషః, యస్మత్పరాయణః జన్మభయం, ఆహోజనయథాచరణః॥

మరియు

సాక్షాత్ సద్బ్రహ్మం ప్రపద్యామి, సద్బ్రహ్మతాయై వై నమో నమః,
 తదేకమేనాతీతం భవస్వరూపం, భవోద్భవాయ నమః॥ ఓం వామదేవాయ
 నమో జ్యేష్ఠాయ నమః శ్రద్ధాయ నమో రుద్రాయ నమః కాలాయ నమః
 కలమితరణాయ నమో బలమితరణాయ నమో బలాయ నమో బలప్రమథ
 నాయ నమః సర్వభూతదునాయ నమో మనోన్మనాయ నమః॥ ఓం
 అఘోరేభోధమోరేభోః ఘోరఘోరరేభ్యః, సర్వేభ్యః సర్వశర్వేభ్యో
 నమస్తే అస్తు రుద్రరూపేభ్యః॥ ఓం తర్పురుషాయ విద్మహే, మహాదేవాయ
 ధీమహి, తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్॥ ఓం ఈశానః సర్వవిద్యానా -
 మీశ్వరః సర్వభూతానాం, బ్రహ్మాధిపతి ర్బ్రహ్మణోధిపతి ర్బ్రహ్మ,
 శివోపే అస్తు సదాశివోమ్॥

మంత్రాచమనము

ఋ. సూర్యశ్చేతిమంత్రస్య యాజ్ఞవల్క్య ఉపనిషద ఋషిః,
 సూర్యమన్యు మన్యువతి రాత్రయో దేవతాః, ప్రకృతిశ్చందః, అభ్యంతర
 శుద్ధ్యర్థే మంత్రాచమనే పినియోగః.

ఓం సూక్ష్మశ్చ మూఢస్మశ్చ మన్తపతయశ్చ మన్యకృతేభ్యః,
పాపేభ్యో రక్షంతాం, యద్రాత్రా పాప మకర్షం, మనసా వాచా హస్తా
త్కాం, వద్భాష్పముదరేణ శిశ్నా, రాత్రి స్తవవబంధతు, యత్కించ దురితం
మయి, ఇద మహం మామస్మృతయోనా, సూక్ష్మ జ్యోతిషీ జుహోమి
స్వాహా॥ ఉదకము పుచ్చుకొనవలెను.

మధ్యాహ్నకాలమంత్రాచమనము

ఋ. ఆహః పునంత్యిత్వస్య అనువాకస్య నారాయణ యాజ్ఞవల్క్య
ఋషిః, ఆపోదేవతా, పృథివీ బ్రహ్మణస్పతి రష్టి, మంత్రాచమనే వినీ
యోగః

ఓం ఆహః పునంతు పృథివీం, పృథివీ పూతా పునాతు మాం,
పునంతు బ్రహ్మణస్పతి ర్బ్రహ్మ పూతా పునాతు మాం, యదుచ్చిష్ట మథో
జ్యం యద్వా దుశ్చరితం మమ, సర్వం పునంతు మామాపో నతాంచ
ప్రతిగ్రహగ్న్ స్యాహా॥ అనుచు ఉదకము పుచ్చుకొనవలెను.

సాయంకాల మంత్రాచమనము.

ఋ. అగ్నిశ్చేతి మంత్రస్య యాజ్ఞవల్క్య ఉపనిషద ఋషిః,
అగ్ని మన్య మన్య వత్యహని, దేవతాః, ప్రకృతిశ్చందః, మంత్రాచ
మనే వినీయోగః.

ఓం అర్చ్యశ్చ మహానర్చ్యశ్చ మనర్చ్యపరమశ్చ ముర్చ్యకృతేభ్యః,
పాపేభ్యః రక్షణం, యదహ్ని పాప మకర్ణం, మనసా వాచా భూస్తా
భ్యం, పద్భ్యాముపరేణ శిశ్నౌ, అహి నైవపయంకర, యత్కించ దురి
తం చక్షుః, యద మహం మా చుచ్ఛుకయోనౌ, నత్యే జ్యోతిర్ని జుహోమి
స్నాహాః॥

అరువాత ఈ మూడు వేదాలయందు “శంభవ స్వాహా” ఇత్యాది
నామములతో ఆచమనముజేయవలెను.

ద్వితీయమార్గసము

ఋ. అపొహిష్ఠేతి నవర్చస్య సూక్తస్య అంబరీషః సింధుద్వీప
ఋషిః, అపొదేవతా, గాయత్రీ చ్చందః, పంచమీ వర్ణమానా, నప్తమీ
వ్రతిష్ఠా, అంత్యే ద్వే అనుష్టుభౌ, పున ర్మార్జనే వినియోగః.

ఋ. ఓం అపొహిష్ఠేతి మంత్ర ముచ్చార్య అనంతరం “శన్నో
దేవీ” యిత్యాది వకేత్. ఓం శన్నోదేవీ రభిష్టయ అపొభవంతు వీతయే,
శంయోరభిస్రవంతునః ఈశానా వార్యాణాం క్షయంతీ శ్చర్షణీనాం, అపొ
యాచామి భేషజం, అప్పుమే సోమో అబ్రవీ దంతర్విశ్వాని భేషజా,
అగ్నించ విశ్వశంభువం, ఆపః పృణీత భేషజం, సరూఢం తన్వేః మమ,

చోర్న నూర్నం పుళే, ఇద మాహా ప్రహర, యత్కించ చరం
మయి, యద్వాహ మధిష్ట్రహా, యద్వాశేవచరాన్పురిం, అపౌ అద్వాన్పు
చారిషం, రసెన సమగన్తహి, పయస్వా నగ్న ఆగహి తం మానం న్యూ
పర్చహి”

యజు. ఓం దధి క్రావ్హో అకారిషం, ఇష్టో రచ్చన్వ వాచినః,
సురభినో ముఖాకరత్రుణ ఆయాగ్ంషి రాచిషత్॥

అపొహిష్టేతి మంత్రానంతరం “హిరణ్యవర్ణ” ఇతి పఠెత్.

ఓం హిరణ్యవర్ణా శ్శుచయః పావకా యాను జారః వశ్యపో
యాన్వింధ్రః అగ్నిం యా గర్భం దధిరే విరూపాస్తాన ఆవ శ్శగ్గ్
స్యోనా భవంతు, యాసాగ్ం రాజా వరుణో యాతి మధ్యే సత్యాన్మతే
అవవశ్యం జనానాం మధుశ్చతశ్శుచయోయాః పావకా స్తాన ఆవ శ్శగ్గ్
స్యోనా భవంతు॥ యాసాం దేవా దివి కృణ్వంతి భక్షం యా అంత
రిక్షే బహుధా భవంతి, యాః పృథివీం పయసోందంతి శుక్రాస్తాన
ఆవశ్శగ్గ్ స్యోనా భవంతు॥ శివేన మా చక్షుషా వశ్యతావ శ్శివయా
తనువోవన్పుశత త్వచం మే, సర్వాగ్ం అగ్నిగ్ం రపుషదో హువేవో
మయి వరోచ్చ బల మోజ్ఞో నిధ త్ర॥

అఘమర్షణము

ఋ. ఋతం చేతి తృచస్య మాభవచ్చంపసోఽఘమర్షణ మున్మిః
భావశ్చరం దేవతా అనుష్ఠాప్తం భండః, అఘమర్షణః పనియోగః.

ఋ. ఓం ఋతంచ సర్వంచాభిధా న్నవసోఽఘజాయత, తతో రాత్ర్య
జాయత, తతః సముద్రో అర్జవః, సముద్రా దర్జవా వధి సంవత్సరో
అజాయత, అహోరాత్రాణి విదధ ద్ద్విశ్వస్య విషరో వశి, సూర్యా
చంద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వ మకర్షయత్, ఏవం చ పృథివీం చాంత
రిక్ష మతోస్వః.

యజా. ఓం ద్రువదాదివ ముంచతు, ద్రువదాదివేష్మముచానః, స్విన్నః
స్నాత్వా మలాదివ, పూతం పచ్చిత్రేహజ్యం, ఆవః శుంధంతు మైసనః॥

జలమును “ఓం హం అస్త్రాయనమః” అను అస్త్రమంత్రముతో
ఎనిమిదిమారులు, గాయత్రీ మంత్రముతో పదిమారులు నభిమంత్రించి
యా జలమును బొటనవ్రేలుతో అనామిక వ్రేలుచోడను శిరమున
ముమ్మారు- అస్త్రమంత్రము చదువుచు- చల్లకొని మిగిలిన నీటిని
ఎడమ ముక్కున వాసనఁ జూచి ఆ జలము-లోనికి పోయినట్లు రుచి

ముక్కునుండి వెలువడినట్లును భావించి ఎడమవైపున నేలపై వజ్రశిల
యున్నట్లు ధ్యానించి తదుదకమును శిలపై పడవేసియు పావపురుషుఁడు
సశించినట్లు భావింపవలెను. ఇదియే అఘమర్షణ మగును.

తరువాత “శంభవే స్వాహా” ఇత్యాది నామములతో ఆచమన
విధి నొనర్పవలెను.

అర్ఘ్య ప్రదానము

ఋ. ప్రణవస్య పరబ్రహ్మ ఋషిః, పరమాత్మా దేవతా, తై వీగాయత్రీ
చ్చందః, వ్యాహృతీనాం పరమేష్ఠీ ప్రజాపతిః ప్రజాపతి ర్బృహతీ,
గాయత్ర్యా విశ్వామిత్రః సవితా గాయత్రీ, సూర్యాత్మనే శివాయ అర్ఘ్య
ప్రదానే వినయోగః.

ఆచమ్య ప్రాణా నాయమ్య హర్వోక్త ఏవం గుణ విశిష్టే శుభే
అభ్యుదయ ముహూర్తే శ్రీమాన్ గోత్రః శర్మాభి
ధేయోఽహం, శ్రీమతః గోత్రస్య, శర్మాభి
ధేయస్య మమోపాత్ర దురితక్షయద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం
ప్రారాధనాంధ్యాంగ మర్ఘ్య ప్రదానం కరిష్యే.

ఓం భూర్భువస్సువః, ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి
 ధియో యో నః ప్రచోదయాత్॥

ఓం శివాస్త్రియ విష్ణుహే - కాలానలాయ ధీమహి,
 తన్నో అస్త్రః ప్రచోదయాత్॥

అనుచు గంధపుష్పాక్షతలతో కూడిన అర్ఘ్యోదకమును ముమ్మారు
 సూర్యాత్మయగు శివునకు ఒనగవలెను. కాలాతిక్రమదోష పరిహారార్థం
 వత్సర్థార్థ ప్రదానం కరిష్యే అనుచు నాలుగవమారు అర్ఘ్యము నొనగ
 వలెను.

మధ్యాహ్న కాలమున

ఋ. హంసః శుచిష దితి మంత్రస్య గౌరమో వామదేవ ఋషిః,
 సూర్యో దేవతా, జగతీ చందః సూర్యాత్మనే శివాయ అర్ఘ్యప్రదానే
 వినియోగః.

ఓం హంసః శుచిష ద్వను రంతరిక్షన ధౌతా వేదిష చతిథి
 ధ్వరోజనత్, నృషద్వర నదృత నద్వ్యోమ నదజ్ఞా గోజా ఋతజా
 అద్రిజా ఋతమ్. శ్రీ సూర్యాత్మనే శివాయ ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి

అనుచు ఒకమారు, గాయత్రీ మంత్రముతో రెండుమారులు, కాలా
తిక్రమమునకు ఒకమారు నర్ఘ్యము నొసంగవలెను.

ఓం భవం తర్పయామి ఓం మృడం తర్పయామి ఓం హరం
తర్పయామి అనుచు ముమ్మారు తర్పణముఁ జేయవలెను.

సాయంకాలమున

ఆచమ్య ప్రాణానాయమ్య, శ్రీ పరమేశ్వర వ్రీత్యర్ఘ్యం
సాయంసంధ్యాంగ మర్ఘ్య ప్రదానం కరిష్యే, ఇతి సంకల్ప్య గాయత్రీ
మంత్రేణ త్రివారం సూర్యాత్మనే శివాయ అర్ఘ్యం కాలాతిక్రమే చతు
ర్థార్ఘ్యం చ దద్యాత్. గాయత్రీ మంత్రములొ ముమ్మారు, సంధ్యాకాలము
దాటినచో నాలుగవమారు నర్ఘ్యము నొసంగవలెను.

ప్రదక్షిణ మంత్రము

యః. ఉద్యంత మస్తంయంత మాదిత్య మభిధ్యాయ
స్కుర్వన్ బ్రాహ్మణో విద్వాన్ తృకలం భద్ర మశ్శుతేఽసావాదిత్యో
బ్రహ్మేతి బ్రహ్మైవ నన్ బ్రహ్మిష్యేతి, య ఏవంవేద

సంధ్యోపాసనము

“అసా వాదిత్యో బ్రహ్మ” ఇత్యాత్మానం వ్రదక్షిణం పరిషిచ్య
అవ ఉవస్సుశేత్.

(సూర్యుని కంటర్యామియగు వరమేశ్వరుడే వరబ్రహ్మ యని
యద్దేవుని ధ్యానించుటే బ్రాహ్మణ్యమును నిలుపును. అట్టడే సంధ్యో
పాసన మగునని ఛర్మశాస్త్రములందు గలదు)

తర్పణము

మఱురేదలు మాత్రము—

- ప్రాతఃకాలమున : సంధ్యాం తర్పయామి గాయత్రీం తర్పయామి
బ్రాహ్మీం తర్పయామి సిన్ధుజీం తర్పయామి.
- మధ్యాహ్నమందు : సంధ్యాం తర్పయామి సావిత్రిం తర్పయామి
రౌద్రీం తర్పయామి సిన్ధుజీం తర్పయామి.
- సాయంకాలమున : సంధ్యాం తర్పయామి సరస్వతీం తర్పయామి
వైష్ణవీం తర్పయామి సిన్ధుజీం తర్పయామి
గాయత్రీ జప విధానము.

శుద్ధోదకముతో జవస్థానమును నంప్రేక్షించి “ఓం భూర్భువః
స్వరోమ్” అని యుచ్చించి అననముపై వద్మాననముతో కూర్చుండ
వలెను.

ఆచమ్య ప్రాణానాయమ్య

ఋ. పృథ్వీతి మంత్రస్య మేరువృష్ట ఋషిః, కూర్మోదేవతా
సుతలం ఛందః అననే వినయోగః.

ఓం పృథ్వీ ర్వయా ధృతాలోకా-దేవి ర్వం విష్ణునా ధృతా
త్వం చ ధారయ మాం దేవి- పవిత్రం కురు చాననమ్॥
ఊర్ధ్వకేశి వరూపాక్షి- మాంనశోణితభక్షణే!
తిష్ఠ దేవి శిఖాబంధే- చాముందే హృవరాజితే॥
అవనర్చంతు తే భూతా-యే భూరా భూమినంస్థితాః!
యే భూతా విష్ణుకర్తార-స్తే గచ్ఛంతు శివాక్షయా॥
అవక్రమంతు భూతాని- విశాచాః సర్వతోదిశం,
సర్వేషా మవిరోధేన- బ్రహ్మకర్మ సమారభే॥

యజు. సోమనా పృథ్వీ భవా నృక్షరా నివేశనీ, యచ్ఛాన శశ్వర్మసప్రథాః

గాయత్రీ ఆవాహనము

ఓషిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ, అగ్నిరైవతా, బ్రహ్మ ఇత్యార్షం గాయత్రం
ఛందం, పరమాత్మం సరూపం, సాయుజ్యం వినియోగమ్॥

ఆయాతు పరదా దెపి అక్షరం బ్రహ్మ సమ్మితం, గాయత్రీం
ఛందసాం మాతేదం బ్రహ్మ జుషన్వమే, యదహ్నితుర్గుతే పాపం
కదహ్నిత్రప్తిముచ్యతే, యద్రాత్రియా తుర్గుతే పాపం తద్రాత్రియా
త్రప్తిముచ్యతే, సర్వవర్ణే మహాదేవి సంధ్యావిద్యే సరస్వతి॥

ఓజోఽసి సహోఽసి బలమసి భ్రాజోఽసి, దేవానాం ధామ
నామాసి, విశ్వమసి విశ్వాయుః, సర్వమసి సర్వాయు రభిభూరోమ్॥

గాయత్రీ సావాహయామి, సావిత్రీ మావాహయామి, సరస్వతీ
మావాహయామి, ఛందర్షీ నావాహయామి, శ్రియ మావాహయామి.

గాయత్ర్యా గాయత్రీ ఛందో విశ్వామిత్ర ఋషిః, నవితాదేవరా
అగ్నిర్ముఖం, బ్రహ్మణిరః, విష్ణు ర్హృదయ (గ్)ం, రుద్రఃశిఖా, పృథ్విః
యోనిః. ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానా సప్రాణా శ్వేతవర్ణా సాంఖ్య
యననగోత్రా గాయత్రీ చతుర్వి (గ్)ం శత్యక్షరా త్రివదా షట్కుక్షిః,
పంచశీరోపనయనే వినియోగః.

ఆచమ్య ప్రాణానాయమ్య

పూర్వోక్త ఏవం గుణ విశిష్టే శుభే అభ్యుదయ ముహూర్తే మవ
ఉపాత్త దురిత క్షయద్వారా శ్రీ పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం
సంధ్యాంగం యథాశక్తి (108)(28) గాయత్రీ మంత్రజపం కరిష్యే
ఇతి సంకల్ప్య.

కరాంగన్యాసము

ఓం తత్సవితుః బ్రహ్మాశ్మనే ఆంగుష్ఠాభ్యాం నమః
ఓం వరేణ్యం విష్ణ్వాత్మనే తర్జనీభ్యాం నమః
ఓం భర్గోదేవస్య రుద్రాత్మనే, మధ్యమాభ్యాం నమః
ఓం ధీమహి మహేశ్వరాత్మనే అనామికాభ్యాం నమః
ఓం ధియోయోనః సదాశివాత్మనే, కనిష్ఠికాభ్యాం నమః
ఓం ప్రచోదయాత్, పరశివాత్మనే, కరతల కరవృష్టాభ్యాం నమః
ఓం తత్సవితుః బ్రహ్మాశ్మనే, హృదయాయ నమః
ఓం వరేణ్యం విష్ణ్వాత్మనే, శిరసే స్వాహా
ఓం భర్గోదేవస్య రుద్రాత్మనే శిఖాయై వషట్.
ఓం ధీమహి మహేశ్వరాత్మనే, కవచాయ హుం

ఓం ధియోయోనః నదాశివాత్మనే, నేత్రత్రయాయ వౌషడ్.

ఓం ప్రచోదయాత్ పరశివాత్మనే, అస్త్రియ ఫడ్.

భూర్భువః సువరోమితి దిగ్బంధః

గాయత్రీ ధ్యానము

శ్లో॥ ముక్తావిద్రుమ నీలహేమ ధవళచ్ఛాయై ర్ముఖై గ్రీక్షణై
 ర్యుక్తా మిందు నిబద్ధ రత్నమకుటాం తత్తా వృథవర్ణాత్మికామ్॥
 గాయత్రీం వరదాభయాంకుశకళాః శుభ్రం కపాలం గదాం
 శంఖం చక్ర మథారవిందయుగళం హస్తై ర్వహంతీం ఖజే॥
 “త్రిశూలాక్షధరాం దక్షే-వామే సాభయశ క్తికాం
 రౌద్రీం ధ్యాయే వృషాబ్జస్థాం-త్రిజేతాం చంద్రశేఖరామ్॥

బాలాం బాలాదిత్య మండల మధ్యస్థాం ర క్తవర్ణాం రక్తాంబరాను
 లేపనగ్రాభరణాం చతుర్వక్త్రాం దండకమండల్వక్షనుత్రోభయాంక
 చతుర్భుజాం హంసాసనారూఢాం బ్రహ్మవైవర్త్యా మృగేంద్ర ముదా
 హరంతీం భూర్లోకాధిష్ఠాత్రీం నామ దేవతాం ధ్యాయామి.

మధ్యాహ్న కాలమున

యువతీం యువాదిత్య మండల మధ్యస్థాం శ్వేతవర్ణాం శ్వేతాంబు.
రానులేపనసగ్రాభరణాం చతుర్వక్త్రాం ప్రతివక్త్రం త్రిజేత్రాం చంద్ర
శేఖరాం త్రిశూలఖడ్గ ఇట్వాంగ డమర్వంక చతుర్భుజాం వృషభాన
నారూఢాం రుద్రదైవత్యాం యజుర్వేద ముదాహరంతీం భువరోకాధి.
ష్ఠాత్రీం సావిత్రీం నామ దేవతాం ధ్యాయామి.

సాయంకాలమున

వృద్ధాం వృద్ధాదిత్య మండల మధ్యస్థాం శ్యామాం శ్యామాంబురా
నులేపన సగ్రాభరణా మేకవక్త్రాం శంఖచక్ర గదా వరదాంక చతు
ర్భుజాం గరుడాననారూఢాం విష్ణుదైవత్యాం సామవేద ముదాహరంతీం.
స్వరోకాధిష్ఠాత్రీం సరస్వతీం నామ దేవతాం ధ్యాయామి.

శ్లో. ఆగచ్ఛ వరదే దేవి- జపే మే నన్నిదా భవ

గాయంతం త్రాయసే యస్మాత్-గాయత్రీ త్వం తతఃస్మృతాః

గాయత్రీ మంత్రార్థము

శ్లో॥ దేవస్య నవితు ర్మధ్యే-యో భర్గో నో ధియః స్వయం

ప్రచోదయా తద్వరేణ్యం-శరణ్యం నముపాస్మహే॥

గాయత్రీ మహామంత్రము

ఓం భూర్భువః సువః, ఓం తత్సవితు ర్వరేణ్యం, ధర్మోదేవస్య ధీమహి
యో యో నః ప్రచోదయాత్॥

శివగాయత్రీ మహామంత్రము

“ఓం తన్న హేశాయ విద్మ హే- వాగ్విశ్వాధాయ ధీమహి తన్నః
పః ప్రచోదయాత్” వస్త్రాచ్చాదిత హస్తపర్వభిః మాలయా వా జవం
ధాయ పునః షడంగస్యాసం కృత్వా “భూర్భువ స్సువరోమితి తిగ్వి
రాకః” ఇతి సముచ్చార్య “తత్సత్ బ్రహ్మర్పణమస్తు” ఇతి జలం
ఘృజేత్.

సూర్యోపస్థానము

౦. జాతవేదనే ఇత్యన్య మారీచః కశ్యపోః ఋషిః, జాత వేదా
న్నిరేవతా త్రిష్టప్తచందః సూర్యోపస్థానే వినియోగః

ఓం జాతవేదనే సునవామసోమ మరాతీయతో నిదహతి వేదః
సనః పర్షదతి దుర్గాణి విశ్వా నావేవ సింధుం దురితాత్యగ్నిః॥

ఋ. త్ర్యంబక మితి మంత్రస్య మైత్రావరుణి ర్వసిష్ఠో ఋషిః,
అనుష్టుప్ ఛందః, సూర్యోపస్థానే వినియోగః

ఓం త్ర్యంబకం యజామహే - సుగంధిం పుష్టివర్ధనం, ఉర్వారుక
మివ బంధనా నృత్యో ర్ముక్షీయ మామృతాత్॥

ఋ. తచ్చంద్యో రిత్యస్య మంత్రస్య శంయు ఋషిః, విశ్వే
దేవాః దేవతా, శక్వరీ ఛందః, సూర్యోపస్థానే వినియోగః.

ఓం తచ్చంద్యో రావృణీమహే గాతుం యజ్ఞాయ, గాతుం యజ్ఞ
పతయే దైవీ స్వస్తి రస్తు నః, స్వస్తి రామనుషేభ్యః, ఉర్ధ్వం జిగాతు
భేషజం, శంసో అస్తు ద్విపదే శం చతుష్పదే॥

ఋ. సమో బ్రహ్మణే ఇత్యస్య మంత్రస్య ప్రజావతి ఋషిః,
విశ్వేదేవా దేవతా; జగతీ ఛందః, సూర్యోపస్థానే వినియోగః.

ఓం సమో బ్రహ్మణే సమో అస్త్యగ్నయే నమః పృథివ్యై నమః
ఓషధీభ్యః, సమో వాచే సమో వాచస్పతయే సమో విష్ణవే మహతే కరోమి
(ఋత్రితి)

యజు. మిత్రస్య చర్షణీ ధృతశ్రవో దేవస్య సానసిం, సత్వం
 చిత్రశ్రవస్తమం, మిత్రో జనాన్ యాతయతి ప్రజానన్ మిత్రో దాధార
 పృథివీ ముతద్యాం, మిత్రః కృష్ణీ రనిమిషాభిచప్తే సత్యాయ హవ్యం
 పుతవ ద్విధేమ, ప్రసమిత మర్తో అస్తు ప్రయస్వా న్యస్త అదిత్యశిక్షతి
 ప్రతేన, నహన్యతే న జీయతే త్వోతో నైన మగ్ంహో అశ్నోత్యంతితో
 న దూరాత్॥

మధ్యాహ్నిక సూర్యోపస్థానము

ఋ. ఉదుత్యమితి త్రయోదశర్చస్య సూ క్తస్య కాణ్వః ప్రసక్నః
 ఋషిః శ్రీసూర్యోదేవతా, నవాద్యాగాయత్ర్యః అంత్యాశ్చతస్రోఽసుప్తభః,
 సూర్యోపస్థానే వినియోగః.

ఓం ఉదుత్యం జాతవేదసం దేవం వహంతి కేతవః దృశే విశ్వాయ
 సూర్యం॥

ఋ. చిత్రం దేవానా మితి షడ్రుచస్య సూ క్తస్య ఆంగీరసః
 కుతోఽఋషిః, సూర్యోదేవతా, త్రిష్టప్ ఛందః, సూర్యోపస్థానే విని
 యోగః. ఓం చిత్రం దేవానా ముదగా దసీకం చక్షు ర్మిత్రస్య వరుణ

స్వాగ్నేః, ఆప్రా ద్భావా వృథావీ అంతరిషం సూర్య ఆత్మా జి
త స్థస్తుషశ్చ.

యజు. ఓం ఆ సత్తేన రజసా వర్తమానో నివేశయ న్నమృతం
మర్త్యంచ, హిరణ్యయేన సవితా రథేనా ౨౨ దేవో యాతి భువనా వివ
శ్శన్॥

ఓం ఉద్వయం తమన స్పరి వశ్యంతో జ్యోతి రుత్తరం, దేవం,
దేవత్రాసూర్య మగన్మ జ్యోతి రుత్తమం॥

ఓం తచ్చక్షు దేవ హితం పురస్తా చ్చుక్ర ముచ్చరత్, వశ్యేమ
శరదః శతం, జీవేమ శరదః శతం, నందామ శరదః శతం, మోదామ
శరదఃశతం, భవామ శరదః శతగ్ం శృణవామ శరదః శతం, ప్రబ్ర
వామ శరదఃశతం, అజీతా స్యామ శరదః శతం, జ్యోక్చ సూర్యం దృశే
య ఉదగా న్మహతోర్జవా ద్విభ్రాజమానః సరిరన్య మధ్మా త్సమా
మృషభో లోహితాక్షః సూర్యో విపశ్చి న్మనసా పునరు॥

సాయంకాల సూర్యోపస్థానము

ఋ. ఇమంమే వరుణ తత్త్వాయామీ త్యృచో రాజీగ ర్తిః శునః

శేవ ఋషిః వరుణో దేవతా, ఆద్యా గాయత్రీ, ద్వితీయా త్రిష్టప్, శివస్థానే వినియోగః

ఈ క్రింది రెండు మంత్రములు - ఋగ్వేదులకు యజుర్వేదులకున్న

1. ఓం ఇమంమే వరుణ శుభీహవ మద్యాచ మృడయ, త్వామవన్య రాచకే॥
2. ఓం తత్త్వాయామి బ్రహ్మణా వందమానస్తదాశాస్తే యజమానోహ విర్భిః అహేడమానో వరుణేహ బోధ్యరుశ (గ్)ం సమాన ఆయుః ప్రమోషీః॥

మరియు సద్యోజాతాది పంచబ్రహ్మ మంత్రములను పఠింపవలెను.

దిష్ణుమస్కారము

ఓం నమః ।పాచ్యై దిశే, యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతివః సంత్యేతాభ్యశ్చ నమః॥ ఓం నమో దక్షిణాయై దిశే, యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతి వసంత్యేతాభ్యశ్చ నమః॥ ఓం నమః ప్రతీవ్యై దిశే, యాశ్చ

దేవతా ఏతస్యాం ప్రతి వసంత్యేతాభ్యశ్చ నమః॥ ఓం నమ ఉదీచ్యై దిశే
 యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతి వసంత్యేతాభ్యశ్చ నమః॥ ఓం ఊర్ధ్వాయై
 దిశే, యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతి వసంత్యేతాభ్యశ్చ నమః॥ ఓం
 నమోఽధరాయై దిశే, యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతి వసంత్యేతాభ్యశ్చ
 నమః॥ ఓం నమోఽవాంతరాయై దిశే, యాశ్చ దేవతా ఏతస్యాం ప్రతి
 వసంత్యేతాభ్యశ్చ నమః॥

ముని నమస్కారము

నమో గంగాయమునయో ర్మధ్యే యే వసంతి తే మే ప్రసన్నా
 త్మాన శ్చిరం కీవితం వర్ధయంతి, నమో గంగాయమునయోర్మునిభ్యశ్చ
 నమో, నమో గంగాయమునయో ర్మునిభ్యశ్చ నమః

దేవతా నమస్కారము

సంధ్యాయై నమః, సావిత్ర్యై నమః, గాయత్ర్యై నమః, సరస్వత్యై
 నమః, సర్వాభ్యో దేవతాభ్యో నమః, దేవేభ్యో నమః, ఋషిభ్యో నమః,
 మునిభ్యో నమః, గురుభ్యో నమః, పితృభ్యో నమః, కామోఽక్షార్షీ నమో
 నమః, మన్యురక్షార్షీ నమో నమః.

ఈశ్వర నమస్కారము

వృథివ్యాపస్తేజోవాయురాకాశాత్, ఓం నమో భగవతే సదా
|వాయు.

గాయత్రీ ధ్యానము

సూ(గ్)ం సదా సర్వభూతాని-చరాణి స్థావరాణి చ।
సాయంప్రాతర్నమస్యంతి-సా మా సంధ్యా' అభిరక్షతోఽం నమః॥
కత్తమే శిఖరే జాతే-భూమ్యాం పర్వత మూర్ధని।
బ్రాహ్మణేభ్యోభ్యనుజ్ఞాతా-గచ్ఛదేవి యథానుభవమ్॥
పుత్రోమయా వరదా వేదమాతా వ్రచోదయంతీ పవనే ద్విజాతా।
అయుః పృథివ్యాం ద్రవిణం బ్రహ్మవర్చసం మహ్యందత్వా ప్రయాతుం
బ్రహ్మలోకమ్॥

శ్లో, నమోఽస్త్యనంతాయ సహస్రమూర్తయే
సహస్రపాదాక్షిశిరోరుభాహవే।
సహస్రనామ్నే పురుషాయ శంభవే
సహస్రకొటి యుగ ధారిణే నమః॥

భూమ్యాశాభివందనము

ఇదం ద్యావాపృథివీ సత్యమస్తు, వీతర్మాత ర్యపిహోవబ్రువే వాః
భూతం దేవానా మపమే అపొభిః, విద్యామేషం వృజినం జీరదానుమ్॥

ఋగ్వేదులకు

భద్రం న ఇతి మంత్రస్య ఐంద్రో విమదఋషిః, అగ్నిర్దేవతా,
ఏకపదా విరాట్ చందః, శాంత్యర్థే జపే వినియోగః. “ఓం భద్రం నో
అపి వాతయ మనః” ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః॥

ఈశ్వర ప్రార్థన.

శ్లో॥ పిశ్వాధికస్యరుద్రస్య-కారణస్య శివస్య చ।
పరరద్రం యే న జానంతి-రాక్షసా సైన సంశయః॥ 17

శ్లో॥ మహాపాపవతాం నృణాం-రుద్రాధిక్యం న భాసతే।
అనేక జన్మ సిద్ధానాం-శ్రౌతస్మార్తానువర్తినామ్॥

శ్లో॥ రుద్రాధిక్యం స్వతోభాతి-ప్రమాణై రపి తర్క-తః॥ 21
రుద్రః సంసారమగ్నానాం-సాక్షాత్సంసారమోచకః॥

- శ్లో॥ అతః సర్వం పరిత్యజ్య- శివా దన్యత్తు దై వతమ్॥
 శివ ఏకః సదా ధ్యేయః-లింగరూపీ ముముక్షుభిః॥ 23
 సూతసంహిత-యజ్ఞవై భవఖండం-27 అ॥ 411 పుట
- శ్లో॥ విహీనం వా సమంవాపి-హరిణా బ్రహ్మణా హరం।
 యే వశ్యంతి తదా తే తు-వచ్యంతే సరకార్ణవే॥ 21
- శ్లో॥ హరిబ్రహ్మది దేవేభ్యః- శ్రేష్ఠం వశ్యంతి యే హరం।
 తే మహాఘోరనంసారా-స్మృత్యంతే నాత్ర సంశయః॥ 22
 సూతసంహిత-సూతగీత-ఉపరిభాగము, 6 అధ్యాయం
- శ్లో॥ ఆకాశాత్పృథితం తోయం-యథా గచ్ఛతి సాగరం।
 సర్వదేవ సమస్కారః- శంకరం ప్రతి గచ్ఛతి॥
- శ్లో॥ సర్వవేదేషు యత్పుణ్యం-సర్వతీర్థేషు యత్ఫలం।
 తత్సర్వం సమవాప్నోతి-స్తుత్వా దేవం మహేశ్వరమ్॥
- శ్లో॥ మహాదేవ మహాదేవ-మహాదేవేతి యో జపేత్॥
 ఏకేనైవ లభేన్మృక్తిం-ద్వాభ్యాం శంభూ ఋణీ భవేత్॥

శ్లో. మహాదేవ విరూపాక్ష-గంగాధర మృడావ్యయః।
ఇతీరయంతి యే నిత్యం-తే కృతార్థా న సంశయః॥

శ్లో. మృత్యుంజయాయ రుద్రాయ-నీలకంఠాయ శంభవే।
అమృతేశాయ శర్వాయ-మహాదేవాయ తే నమః॥

శ్లో. హర శంభో మహాదేవ-విశ్వేశామరవల్లభః।
శివ శంకర సర్వాత్మన్-నీలకంఠ నమోఽస్తు తే॥

శుభ చింతనము

శ్లో. ఆసత్యలోకా దాపాతాళా-దాలోకాలోకపర్వతాత్।
యే నంతి బ్రాహ్మణా దేవా-స్తేభ్యో నిత్యం నమోనమః॥
చతుః సాగర పర్యంతం గోబ్రాహ్మణేభ్యః శుభం భవతు.

అభివాదనము

(ఆంగీరస గౌతమ ఆయాస్యత్ర్యాదేయ) ప్రవరా
న్విత, (గౌతమస) గోత్రః, ఋక్ శాఖా)

భాయీ (ఆశ్వలాయన)..... నూత్రః, (మల్లికార్జున
పండితారాధ్య)...... వంశీయః... .. శర్మాఽహంభో
అభివాదయే.

అనుచు స్వస్తికాకార హస్తములతో చెవులదాకి భూమిని
స్పృశించుచు పరమేశ్వరునికి నమస్కరింపవలెను.

అనేన సంధ్యావందనేన కర్మణా శ్రీ పరమేశ్వరః
ప్రీయతామ్॥

“శంభవే స్వాహా” ఇత్యాది నామములతో ఆచమనము నొనర్చి
“సర్వంశ్రీ సాంబనదాశివ చరణారవిందార్పణమస్తు” అనుచు
ఉదకము విడువవలెను.

శివ ! శివ ! శివ ! శివ ! శివ !

శ్రౌత శైవ సంధ్యావందన ముద్రణమునకు

విరాళముల నొసంగి

మత్ విద్యావ్యాసంగమును ప్రోత్సహించు మహోదారుల

శుభ ప్రయ నామ ధేయ ములు

శ్రీశ్రీ బెల్లం లక్ష్మీనరసింహారావుగారు, జనరల్ బజారు, సికింద్రాబాద్.

శ్రీశ్రీ దొంతుల (రేగుంట) హనుమాండ్లగారి కుమారులు - నారాయణ,
రామచంద్రం, బుచ్చయ్య, రామేశం, లక్ష్మణ గారలు, మెటు
వల్లి (తాలూకా)

శ్రీ మాదాన్ భూమయ్య గుప్తగారు, మెటువల్లి.

శ్రీ కొండూరి బసవరాజుగారు, వరంగల్. ప్రస్తుత నివాసము జగిత్యాల.
శివశ్రీ ముత్యంపేట రాజేశ్వరశర్మగారు, కవాడిగూడ - శంకరమఠం,
సికింద్రాబాద్.

శ్రీ మాడిసెట్టి వెంకటయ్యగారు, మెటువల్లి.

శ్రీ మాడిసెట్టి రమణయ్యగారు, మెటువల్లి.

శ్రీ వేంకటరమణ సిల్క్ హౌస్ వారు, జనరల్ బజారు, సికింద్రాబాద్.
 శివశ్రీ ముదిగొండ మార్కెట్ యులుగారు, హైకోర్టు జడ్జి, వెస్ట్ మారేడు
 వల్లి, సికింద్రాబాద్.

శివశ్రీ శివలెంక మల్లికార్జునుడుగారు, సెకెండ్ బజారు, సికింద్రాబాద్.
 శివశ్రీ ములుగు రామలింగంగారు, సెకెండ్ బజారు, సికింద్రాబాద్.

నూచన : ఇంక నెవరైన ఉదారులు-మా గ్రంథమాలకు - ఈ గ్రంథం
 అచ్చుపడిన తరువాత విరాళముల నొసగిన యెడల -
 రాబోవు గ్రంథమునందు వారి శుభ నామధేయములు ప్రక
 డింపబడును.

నిర్మల శంకరశాస్త్రి

11-4-1981

కీ॥ శే॥ శ్రీ॥ నిర్మల, అన్నపూర్ణమ్మగారు

శ్రీ పార్వతి రాజరాజేశ్వరాభ్యాం నమః
అమ్మ-ఎడబాటు-ఆవేదన

శివేచ్ఛయే- జ్ఞాన నహకారమున- క్రియాశక్తిగా పరిణమిం
జగమును నిర్మించును శివాశలగు జీవులు- అనాదికాలము నుం

భ్రమ ప్రమాదాలకు లోనై మానవ పశుపక్ష్యాది జన్మలయందు వెతలఁ జెందుచుందురు. జగము అనగా జీవాత్మలు- ప్రకృతితో పంచభూతాల తోడను జ్ఞాన కర్మేంద్రియాలతోడను మేళవించియుండు తతంగమని తెలియనగును. ఐతే ఈ మేళవింపులో కొందరు జీవులు- శరీరేంద్రి యాదుల సంబంధమును సార్థకముఁ జేసికొనుటకు నశ్వర శరీరముతో షణ్ణిక ఇంద్రియ సంబంధముతోడను అనశ్వరము కాలాతీతము నగు వరమపదము నధిష్ఠింప నుద్యుక్తులై శాంభవ దీక్షఁ బరిగ్రహించి శివు నారాధించు పురుషోత్తములుగ నుందురు. ఇట్టి పురుషోత్తములే ఆరాధ్యు లనియు, శ్రౌతశైవులనియు చెప్పఁబడుదురు. ఆరాధ్యులలో- స్మార్తా చారాన్ని పాటిస్తూ షట్కాలములయందుగాని త్రికాలములయందు గాని కాల ద్వయమునఁగాని ఏకకాలమునందుగాని ఇష్టప్రాణభావ లింగాత్మకుఁ డగు శివు నర్పించుచు శీలసంపన్నులై సదాచారులునై యుండువారు- అగ్రగణ్యులని చెప్పవచ్చును. త్రిలింగ (తెలంగాణ) దేశమునందు అంధ మహారాష్ట్రముల సరిహద్దుగు ఆదిలాబాదు మండలము (జిల్లా) లోని, తాలూకా నిర్మలయందు శివశ్రీ అంబికేశ్వరారాధ్యులవారికి- అనుజపుత్రుడగు- రామనాథారాధ్యులు- దత్తపుత్రుఁడుగా వెలసి- ప్రథమ పత్నియందు సంతానమును త్వరలో బడయనందున- నందగిరి వీరభద్రస్వామి నారాధించి వరములఁ బడసిన ఆరాధ్యశిఖామణి యనఁ

బడుచుండెను. అట్టి వరముల నాలుగిటిలో మొదటి వరము మొదటి భార్యయందు సత్పుత్రరూపముగ ఫలింపగా మిగతవి ఫలించుటకు శ్రీవారు- 'ఆమె తోబుట్టువును రెండవ భార్యగా పరిగ్రహింపవలసి వచ్చెను. అదిగో ఆమెయే మా అమ్మ. పేరు-అన్నపూర్ణమ్మ, ఈపెడ- చిన్నతనములో పెద్ద వయసువానితో పెండ్లి చేసికొని వతివ్రతయై పతి నేవఁ జేయుచు కొద్ది వత్సరములలోనే ముగ్గురిని కని- సిండు యావ నమున పతి వియోగమును పొందినను ఒక్క కూతురు, ఇద్దరు కుమారులే సర్వస్వ మనుకొని శీలముతో కాలముఁ గడిపిన మహానుభావురాలు నిష్కలములై స్వభావురాలై స్వార్థ దురాశను విడనాడి తన సంతానమునకు విద్యాబుద్ధులు వివాహములు ఆర్థిక స్తోమత మొదలగు సౌకర్యములు సమకూరుటకై పరమేశ్వరుని ప్రార్థించుచు నవతి కుమారుని కన్న కొడుకునువలె గంచుచు కుయుక్తులు లేనిదై కుమారులు విభాగముఁ జేందిన పిదపగూడ పెద్దవాడనగు నా యొద్దనే ఎక్కువకాలము నివసించుచు వరులను బాధింపకుండినది.

ఈమె జీవితము-వవిత్రము, ఇతర వనితలకు ఆదర్శప్రాయము నని చెప్పవచ్చును. శివశ్రీ కోణ సముద్రం గంగాధరయ్యగారికి కడవటి కూతురు- మా అమ్మ; తన నెవరేమి యనినను ఓర్పుకొని "శంకరా!"

నన్నెప్పుడు రప్పించుకొనెద"వని ఆర్తనాదముతో విలపించుచు చివరి దశలో అనారోగ్యముతో బాధపడుచుండెను. కుమారులు నన్నిహిత బంధువులును ఒకపంక ఈమెయందు పూజ్యభావము గలవారై మరొక పంక విసుగుపడుచుండిరి. ఇనను పాపము ! మా అమ్మ - ఎవరిని ఎట్టి దుడుకు మాటలు ఆనకుండా తన యనుభవమునకు లోలోన కుందు చుండెడిది.

అట్టి మా అమ్మ ముగ్ధరమ్మల మేళనముగల దివ్యమూర్తి-
82 సం॥ల 10 నెలల జీవనమును ముగించి రౌ॥ది సం॥ పుష్య బ॥
అష్టమి బుధవారం 28-1-1981 వగలు 3 గం॥ల 10 ని॥లకు మా
యందరిని వీడి పునరావృత్తి రహిత శాశ్వత శివపదంబగు మహా కైలాస
మునకుఁ జని మమ్ము దుఃఖసాగరములో ముంచినది.

దుఃఖాన్ని దిగ్గ్రమింగి మేమందరము ఆమె ఆత్మశాంతిని కోరుచు
షరస్వర సామరస్యముతో శేష జీవనమును కోపతాప రహిత ప్రశాంత
వాతావరణమునందు గడుపుచు అమ్మకు శివమేధముతో శివస్వరూపా
నందములు లభించుటకు శివుని వేడుదుము గాక !

అమ్మ - శివరూపముతో మమ్మందరి నాశీర్వాదించుచు రక్షించు
గాక !

ఇట్లు

నిర్మల శంకరశాస్త్రి

8-2-1981

ఆటవెలది - తల్లి మొదటి వేల్పు ధర్మశాస్త్రంబుల

తల్లి లేనివాని తనువదేల

తల్లి యుండవలయు తనయుని కటుగాక

తల్లి వలయు మనుజు తతులకెల్ల. ||26||

సానందోపాఖ్యానము, పంచమాశ్వాసము, పుట 100;

శ్రీ

గాయత్రీ సంధ్యోపాసనమును గావించినవారు - విద్యాధన్వ
సమృద్ధికొరకు శ్రీ మేధా దక్షిణామూర్తి మహామంత్రమును - పఠి
చినము - ఉదయ సంధ్యావందనము కాగానే 108 వర్యాయములు -
వీలులేనిచో 28 సార్లు జపించవలసియుండును.

ధ్యాన శ్లోకము
స్పటికరజతవర్ణం మౌక్తికీ మక్షమాలాం
అమృతకలశవిద్యాం జ్ఞానముద్రాం కరాబ్జైః ।
దధత మురగకక్షం చంద్రచూడం త్రిణేత్రం
చిదృత వివిధభూషం దక్షిణామూర్తి మీడే ॥

“ఓం నమో భగవతే దక్షిణామూర్తయే
మహ్యం మేధాం పఞ్జాం పరియచ్ఛ స్వాహా”

జపానంతరము ధ్యానశ్లోకమును చదివి శ్రీ దక్షిణామూర్తికి
మొక్కివలెను.

ఈ మంత్రమునకు - బ్రహ్మదేవుడు ఋషి; గాయత్రి .
 భందస్సు; దక్షిణామూర్తి యగు శంకరుడే దైవము, అని భావింప
 వలెను.

గురూపదేశముగ ఈ మంత్రమును స్వీకరించి జపించినచో
 శ్రీఘ్రము సిద్ధించును.

బ్రహ్మచారులకు, విద్యార్థులకును ఇది మిగుల నుపయోగించును.

శని స్తోత్రము

శ్లో॥ నమః కృష్ణాయ నీలాయ - శిఖిఖండ
 నిభాయచ । నమో సీలమధూకాయ -
 నీలోత్పల నిభాయ చ ॥ నమో నిర్మాంస
 దేహాయ - దీర్ఘ శ్రుతి జటాయ చ । నమో
 విశాలనేత్రాయ - శుష్కోదర భయానక ॥
 నమః పౌరుషగాత్రాయ - స్థూలరోమాయ
 తే నమః ॥ నమో నిత్యం తుధారాయ -
 నిత్య తృప్తాయ తే నమః ॥ నమోఽఘోరా
 య రౌద్రాయ - భీషణాయ కరాళినే ।
 నమో దీర్ఘాయ శుష్కాయ - కాలదంష్ట్ర
 నమోస్తు తే ॥ నమస్తే ఘోరరూపాయ -
 దుర్నిరీక్ష్యాయ తే నమః । నమస్తే సర్వ
 భక్షాయ - వలీముఖ నమోస్తుతే ॥
 సూర్యపుత్ర నమస్తేస్తు - భాస్వరోభయ

దాయినే । అధోదృష్టే నమస్తేస్తు - సంవ
 ర్తక నమోస్తుతే ॥ నమో మందగతే తుభ్యం
 నిష్ప్రిభాయ నమో నమః । తవసా జ్ఞాన
 దేహాయ - నిత్యయోగరతాయచ ॥

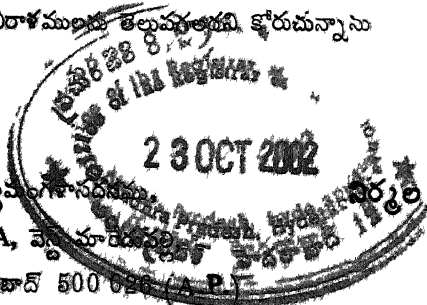
జ్ఞానచక్షు ర్నమస్తేస్తు - కశ్యపాత్మజ
 నూనవే । తుష్టో దదాసి రాజ్యం త్వం
 క్కుప్రదో హరసి తత్క్షణాత్ ॥ దేవాసుర
 మనుష్యాశ్చ - సిద్ధ విద్యాధరోరగాః ।
 త్వయాఽవలోకితాః సౌరే - దైన్యమాశు
 వ్రజంతితే ॥ బ్రహ్మ శక్రో యమశ్చైవ
 మునయః సప్తతారకాః । రాజ్యభ్రష్టాః
 పతంతీహ - తవ దృష్ట్వాఽవలోకితాః ॥
 త్వయాఽవలోకితాస్తేఽపి - నాశం
 యాంతి నమూలతః । పరిసాదం కురుమే
 సౌరే - పరిణత్వా హి త్వ మర్థితః ॥

ఈ స్తోత్రమును వ్రతి దినము వరించు వారికి అర్హాక్ష అష్ట
 శని వీడ, సాడేసాత్ శని వీడ యుండజాలదు.

294.53
 SAN
 31272
 Ke No.

ప్రకటన

వర్తమాన గ్రంథమాలా పుష్పములలో ఇది నాలుగవది ఏక
త్యార్థము నీలక శ్యా బ్రహ్మసూత్ర భాష్య ధానవాదము మొదలగు
13 గ్రంథములు మరియు శివాద్వైత స మమువారి శివజ్యోతి వారిక
స చికలు మూడు ప్రచురింపబడినవి శాస్త్ర కైపుల నదువయోగారము
సోమవారవ్రతోద్యావనము వ్రాయ బడును గాన కైపులు సారస్వత
ప్రియులు వర్తకశిఖామణులు వైదిక బ్రాహ్మణులు విద్యార్థియులు
విద్యా పోషకులును ఈ గ్రంథము అందుతోడనే తమ శ్రీముఖము
ద్వారా విరాళములను తెలుపుచున్నట్లు కోరుచున్నాను

సర్వములను సేవించు
184/A, వెంకటాచలం, హైదరాబాద్
సికింద్రాబాద్ 500 026 (A.P.)